

RESOLU- CIÓ

**CO-
MIS-
SIÓ:**

3

CATALUNYA ROJA

S **M**

14è CONGRÉS
PARTIT DELS SOCIALISTES
DE CATALUNYA (PSC-PSOE)

BARCELONA
13-15 DESEMBRE
2019

CATALUNYA ROJA

5. OPORTUNITATS PER AL PROGRÉS: TALENT, CONEIXEMENT I EQUITAT EDUCATIVA

Volem un país modern, ambiciós i capdavanter i per això l'educació és el pilar fonamental per preparar les persones i fer-les més competents en un món cada cop més globalitzat i que s'enfronta a grans reptes: nou paradigma econòmic digital i canvi climàtic. L'educació, la formació contínua, la recerca i la innovació són palanques d'oportunitats personals i professionals, però també de progrés econòmic i desenvolupament social per a Catalunya.

La nostra prioritat és construir una societat educadora que es regeixi pels principis d'equitat, igualtat d'oportunitats i qualitat; que garanteixi l'exercici efectiu del dret a l'aprenentatge i l'educació des de la primera infància i al llarg de la vida; i capaci les persones per afrontar els vells i nous reptes com a ciutadans actius i crítics.

Els darrers anys han estat marcats en l'àmbit educatiu per les polítiques d'austeritat i ideològiques dels governs de dretes a Catalunya, així com la manca d'una voluntat política real per enfortir el nostre sistema educatiu -des de l'escola bressol a l'educació superior i universitària i la formació professional. És urgent encarar una profunda reflexió sobre els canvis i les transformacions necessàries per modernitzar i equilibrar un sistema que ha de ser garantia de prosperitat, equitat, igualtat i futur, i fer-ho cercant el màxim consens i la complicitat de la societat i la comunitat educativa.

Els grans reptes als quals ens enfrontem com a societat demanden la reformulació del sistema educatiu actual, per a preparar els pròxims ciutadans que han de fer-los front i proposar solucions. Enfront de debats sobre la llengua o l'adoctrinament, els socialistes hem de liderar i treballar per una proposta educativa ambiciosa i moderna, que a més ha de ser transversal i positiva. L'educació, en aquest sentit, és un terreny propici per a reconstruir ponts i aconseguir acords transversals de país que ens ajudin a superar la situació actual".

Com a socialistes, ens comprometem en la defensa d'un sistema d'educació públic, laic, inclusiu, de qualitat, integrador i de proximitat, que garanteixi la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i l'equitat en l'accés a l'educació -i en tot el procés educatiu-, així com la seva permanència; asseguri el desenvolupament integral de les persones en els vessants personal i social; afavoreixi la implementació i consolidació de noves formes d'aprenentatge i capacitació digital i tecnològica, l'educació en valors democràtics i hàbits saludables, i per al desenvolupament sostenible i la igualtat de gènere; i recuperi el prestigi, el reconeixement i la dignificació social dels docents, com a part essencial en l'acte educatiu. Cal blindar l'educació de qualsevol actuació doctrinària en el camps de pensament polític, religiós o de condició sexual a les aules.

El nostre projecte pretén recuperar i enfortir el sistema educatiu en totes les seves dimensions al llarg de la vida. Per tal d'assolir aquests objectius, cal incrementar els recursos econòmics fins a situar la despesa educativa a l'entorn del 6% PIB, acord recollit a la Llei d'educació de Catalunya (LEC), com a fita per al 2018 i no complert encara.

Per una educació en la primera infància pública, universal gratuïta i amb identitat pròpia, de servei públic que garanteixi als infants una resposta adequada al moment evolutiu que estan vivint, de construcció de la seva identitat d'adquisició d'habilitats múltiples, i respongui a les necessitats educatives i de conciliació familiar.

Per una educació obligatòria i postobligatòria inclusiva, integral i global, garantint oferta pública gratuïta i de qualitat que tingui en compte les múltiples necessitats d'un alumnat cada cop més plural i els nous continguts, coneixements i competències del segle XXI perquè tots els i les alumnes aprenguin a aprendre de per vida.

Empoderar escoles complexes, garantir les transicions educatives, enfortir la col·laboració escola-família en principis basats en la cooperació i no en la competitivitat.

Treballarem perquè les escoles bressol siguin gratuïtes, afavorint així les famílies amb menys recursos i caldria fer extensible aquesta gratuïtat al servei de menjador i no només pels dies lectius sinó per tots els dies de l'any, garantint d'aquesta manera que tots els nois i noies facin un àpat diari en condicions. Apostant per la gratuïtat d'aquesta etapa educativa.

Per un ensenyament superior i universitari del màxim nivell, adequadament finançat, innovador, capaç de formar i captar i retenir el talent, com a espais de generació de pensament crític, de foment de l'esperit emprenedor i investigador, de transferència de coneixement científic, tecnològic i cultural, i de formació i preparació per a l'exercici d'activitats professionals individuals o col·lectives. Així mateix, en la nostra condició de socialistes, treballarem també en la defensa de les humanitats i els seus estudis, perquè són la base del coneixement de les relacions humanes i llurs comportaments, respostes i actes de creació, els quals es manifesten en les relacions personals, però, i sobretot, en la construcció del nostre patrimoni artísticocultural, arrel de la nostra essència com a societat moderna i de progrés.

Potenciar un model integrat de FP equiparable als estudis universitaris. Per una FP moderna que respongui a les necessitats de formació, qualificació i requalificació, a partir d'una oferta actualitzada de titulacions i un model integrat d'FP al llarg de la vida, que doni una resposta de professionalització dinàmica i ajustada a les demandes socials i econòmiques, amb formació becada en funció del moment i sector productiu.

Educació. És imprescindible una política educativa ambiciosa i per a tota la ciutadania, que agilitzi el sistema i doni resposta a la necessitat i també demanda de canvis en les accions educatives fora de l'escola, el coneixement d'idiomes, la formació professional, les tecnologies de l'aprenentatge i el coneixement, l'educació al llarg de la vida, el funcionament dels centres docents.

De manera prioritària, els i les socialistes defensem una visió sistèmica de l'educació del país, on cadascuna de les seves etapes conformen el sistema i el model educatiu i de formació, clau en la nostra societat actual i futura. Aquest plantejament implica impulsar mecanismes efectius i no retòrics d'interlocució i coordinació entre les diferents etapes educatives, tot respectant la seva idiosincràsia i autonomia. L'educació, així contemplada, en la seva globalitat, es transforma en un dels principis fonamentals en el qual es sustenta la societat democràtica i l'emancipació i l'empoderament dels individus que la componen.

Defensem l'associacionisme juvenil voluntari com a motor transformador de la societat. Volem un jovent crític, implicat, responsable i respectuós. Per això, la nostra voluntat és protegir i fomentar l'activitat d'Agrupaments Escoltes, Esplais i, en general, d'entitats que eduquin en el lleure.

L'educació en el lleure treballa pel creixement personal, el respecte als altres, a la natura i a la cultura democràtica i de la pau, independentment del gènere, orientació sexual, condició social, origen, ètnia, religió o pensament polític. És per això que representen un punt clau en un sistema educatiu que ha de ser multidisciplinari i plural més enllà de la pròpia escola.

Convertir les oportunitats més enllà de l'escola en una política pública comunitària: existeix una bretxa de 6.000 hores de diferència entre la infància que té més oportunitats i la que menys. Aquesta gran bretxa apareix principalment en tot l'àmbit fora de l'escola. Tenim davant nostre doncs, una gran oportunitat de país per a reduir

les desigualtats i fer un salt en les trajectòries educatives i vitals de la infància i l'adolescència (EDU360 Projecte). I coordinar-ho amb un pla d'alimentació saludable amb un bon decret de menjador en tota l'etapa obligatòria (Fundació Bofill).

Escola concertada. No és el nostre model, però no podem oblidar que arriba a llocs on no ho fa la pública. A Catalunya està implantada aquesta doble xarxa que cobreix tot el territori. No podem compartir el model de les escoles concertades que discriminen per raó de gènere, que es basen en criteris ideològics, mai educatius, per perpetuar els estereotips entre nens i nenes per fer-los més evidents a l'edat adulta. Les escoles que perceben qualsevol recurs públic no poden mantenir mai un ideari segregador contrari als principis que han de regir l'escola pública.

- Continuarem treballant per eliminar la segregació escolar i abordarem les desigualtats a partir de l'equitat, garantint acompanyament a l'alumnat, una matrícula equilibrada, plans de suport i millora dels centres més sensibles i més beques i ajuts. Acompanyament de les polítiques educatives locals per poder gestionar l'equilibri, la convivència i la diversitat escolar per aconseguir la igualtat d'oportunitats i millorar els resultats educatius als diferents centres escolars. Defensar la continuïtat de l'escoles d'educació especial. Reforçarem el conjunt de centres públics d'ensenyament dins el sistema públic educatiu a Catalunya.
- El territori és clau: crearem i donarem impuls a les zones educatives, establint xarxes educatives territorials a partir de convenis de corresponsabilitat i plans educatius territorials articulats entre l'administració local, el Departament d'Educació i l'administració autonòmica i agents econòmics, socials, comunitaris i culturals.
- Treballarem per potenciar l'escola rural d'arreu del territori, especialment en aquelles zones on l'escola està en risc de desaparèixer. L'administració, els ajuntaments i el professorat han de treballar units per evitar que l'escola en zones rurals desaparegui. Aquesta escola adopta un model d'innovació i canvi cap a una societat en transformació, el model que segueix aporta molts beneficis per a l'alumnat i continuarem treballant per garantir la qualitat de l'educació en zones rurals.
- Fomentar a les escoles públiques els projectes ja existents de sostenibilitat mediambiental mitjançant l'estalvi de recursos naturals i econòmics, sent una forma d'inversió per al mateix centre. La conscienciació mediambiental a les aules és un element clau per transmetre aquest valor a la resta de la comunitat Projecte 50/50.
- Seguirem apostant, com ho fa la Llei d'educació de Catalunya, pel català com a llengua vehicular prioritària a l'escola alhora que modernitzarem i flexibilitzarem el model d'immersió perquè doni resposta a les necessitats actuals de la complexitat de l'escola, tot avançant cap a un model plurilingüe.

L'escola ha de contribuir a compensar els dèficits lingüístics dels alumnes de cada comarca, municipi o barri i per això cal que les llengües curriculars (català, castellà i estrangeres) es tractin com a llengües d'aprenentatge i vehiculadores de continguts durant el temps lectiu i el temps escolar, d'acord amb els projectes lingüístics de cada centre per assolir un bon domini oral i escrit del català, l'aranès a l'Aran, i castellà i un veritable ús funcional de l'anglès (o una tercera llengua), vetllant la Inspecció Educativa pel compliment d'aquest criteri.

Per garantir la igualtat d'oportunitats prioritzarem l'aprenentatge de l'anglès (o altres terceres llengües en determinats territoris), amb una política decidida que incideixi en l'augment de personal i la formació de professorat de tots els nivells i tipus de formació, el reforçament de la formació inicial del professorat en anglès, el foment de l'emissió de continguts audiovisuals en versió original subtítulada, l'augment de l'oferta de places de les Escoles Oficials d'Idiomes i d'ajuts per millorar l'accés, entre d'altres mesures.

- Per atendre tothom segons les seves necessitats: garantirem les adaptacions i suports necessaris, per a fer efectiu el Pla per a l'educació inclusiva.

- Augmentarem els recursos assignats a les entitats locals per treballar en la millora de les infraestructures en mal estat i per acabar amb els centres educatius que encara compten amb mòduls prefabricats a l'espera d'un edifici definitiu.
- Així mateix, seguirem exigint la revisió dels decrets de menjador i de transport escolar, per evitar la desigualtat d'oportunitats en municipis amb zones disseminades en l'accés al transport escolar no obligatori. Així mateix, reclamarem que la Generalitat assumeixi els seus compromisos en matèria educativa amb la resta d'administracions.
- Incorporarem els ensenyaments artístics, la creativitat i la digitalització a totes les etapes educatives com a palanques positives per a l'aprenentatge, elevant les vocacions STEM (Ciències, Tecnologia, Enginyeria i Matemàtica), especialment entre les noies.
- Facilitarem la integració de l'alumnat amb diversitat funcional en les activitats extraescolars, implementant els recursos necessaris de suport a les AFA, entitats que realitzin aquestes activitats o serveis municipals.
- Apostar per la formació dual entre la tecnologia i les aptituds artístiques. Proporcionar als centres la capacitat d'aprofundir aquests conceptes en assignatures de lliure elecció a l'estudiant (independentment del marc d'ensenyament relacionat a la seva especialització).
- Incorporarem al currículum educatiu de totes les etapes educatives la formació específica en igualtat, educació afectiva-sexual i de prevenció de la violència de gènere.
- Restablirem les dotacions pressupostàries destinades a la formació i reciclatge dels equips docents, especialment a partir dels projectes educatius dels mateixos centres. Ampliarem la formació permanent gratuïta del professorat.
- Crearem un pla específic de digitalització del sistema educatiu per a donar resposta al nou paradigma digital del segle XXI que permeti ensenyar amb tecnologia i educar persones aptes per a la nova realitat digital.
- S'afrontaran també els canvis necessaris en el currículum per a incorporar la programació, robòtica, tractament de dades i ètica digital. Els docents són fonamentals per a la transformació del nostre sistema educatiu, per la qual cosa disposaran de la formació i els recursos necessaris (infraestructura tècnica, suport a l'acció docent, materials) per a realitzar aquest procés de canvi.

Esport. L'esport i l'activitat física són i ho han demostrat un instrument idoni, en els seus àmbits d'influència, per reforçar els valors propis del socialisme, esdevenint així un dels pilars de l'Estat del Benestar pel seu impacte en la salut, l'educació, la integració i com a eina de promoció econòmica i creadora d'ocupació. Aquestes pràctiques, per altra banda, tenen capacitat per combinar, per una part, la resposta a les inquietuds i problemàtiques personals, i per una altra, vetllar per aconseguir objectius d'interès col·lectiu on l'educació en valors, la solidaritat, la justícia social i la igualtat d'oportunitats facilitin la construcció d'una societat més justa i equitativa. Per aquests motius els i les socialistes defensem que:

- Cal seguir potenciant la pràctica esportiva i l'exercici físic de tota la ciutadania i a totes les edats, amb més espais esportius de proximitat, impulsant activitats i hàbits de vida saludables, exigint-nos més qualitat i seguretat, i millorant l'accessibilitat dels equipaments esportius públics. L'esport ens ha de servir com a escola de vida, com un excel·lent instrument educatiu, inclusiu i cohesionador de la ciutadania.
- Hem de ser generadors de complicitat amb el món local, la Generalitat de Catalunya, les diputacions

provincials i tot el teixit esportiu del país, concretament amb les federacions, consells esportius, clubs i associacions esportives. Aquesta complicitat s'ha de plasmar en la nova Llei de l'esport, recollint i consensuant la fortalesa de tots els agents que han portat Catalunya a ser capdavantera en la promoció de l'esport.

- Cal avançar més per empoderar la incorporació de les dones a la pràctica de l'esport –així com en tasques directives- en tots els seus àmbits on encara són minoria, i aquesta és una tasca que comença amb l'esport de base.
- Promoure a nivell municipal esdeveniments esportius nacionals i internacionals per tal d'assolir projecció econòmica, turística, i generació de recursos vetllant per a la col·laboració transversal entre els agents públicoprivats dels municipis. I treballar perquè Catalunya, gràcies a la seva tradició i teixit esportiu, esdevingui seu permanent d'organismes nacionals i internacionals relacionats amb el món de l'esport -com podria ser la lluita contra el dòping, la medicina esportiva, l'alimentació dels esportistes d'elit, o el foment de l'esport de base.
- Donar ple suport a Barcelona i als municipis dels Pirineus en el treball i desenvolupament de la seva candidatura conjunta per ser seu dels Jocs Olímpics d'Hivern Pirineus-Barcelona 2030, un esdeveniment que serà la primera vegada que Catalunya i el conjunt de l'Estat en siguin organitzadors, i una bona oportunitat per recuperar l'esperit unitari de les Olimpíades del 92.

Qualificació i formació professional. La formació professional és un pilar central de l'economia productiva i un dret de ciutadania al llarg de la vida per mantenir i millorar l'ocupació. Catalunya ha de completar la integració entre l'FP inicial i l'FP continuada, renovar i modernitzar l'oferta amb perfils de les indústries digitals i titulacions de la Indústria 4.0 i actualitzar la capacitat del seu professorat i dels models d'aprenentatge.

Hem d'eleva les titulacions en FP de cicle mitjà i grau superior amb una oferta de centres públics que progressivament sigui equiparable amb els centres públics que actualment imparteixen estudis de batxillerat i ser una opció més dins l'educació secundària postobligatòria, amb l'objecte d'oferir una preparació de qualitat que els hi possibiliti l'adquisició de les habilitats, els coneixements i les competències professionals i acadèmiques necessàries per a l'accés al món laboral i/o universitari. ampliant les places públiques i multiplicant les beques orientades a titular-se.

Desplegarem estratgies industrials d'alta especialització en conveni amb les empreses i sectors productius. Hem de garantir trajectòries obertes a la ciutadania per accedir a la formació permanent i l'acreditació de l'experiència laboral sense les actuals traves i barreres del sistema.

Els grans canvis que implicarà la intel·ligència artificial (IA), el *big data* robotització demanden nous ecosistemes d'aprenentatge permanent flexibles, accessibles i amb valor qualificant per a evitar el risc de substitució i desocupació i augmentar les oportunitats socials i laborals. La formació professional serà un dels pilars fonamentals del futur sistema educatiu.

- Desplegarem la Llei de Formació Professional, posant en marxa l'Agència Pública de Qualificació i Formació Professional. Que treballarà amb les necessitats laborals (perfils) del territori.
- Articularem el sistema, actualitzant el nombre de famílies professionals i d'especialitats i consolidant les bases científicotècniques de la formació professional. Hem de garantir que els cicles formatius tinguin una sortida professional actualitzada i adaptada a les noves demandes reals d'ocupació.
- Farem front al repte demogràfic i de necessitat d'especialistes al món del treball atraient més alumnes a l'FP potenciant el prestigi de la FP partir d'un sòlid sistema d'informació, orientació i monitoratge que ajudi les persones a clarificar els seus interessos i connectar-los amb llurs capacitats. L'objectiu principal

d'aquesta acció ha de ser respondre a les necessitats personals i afavorir l'empleabilitat. En el compliment d'aquest objectiu el paper de les empreses és imprescindible.

- Farem un pla específic de formació del professorat de la formació professional. Els canvis vertiginosos en l'economia, la mundialització, el desenvolupament tecnològic, el mercat de treball, els sistemes de producció, obliguen a una posada al dia del professorat. Les pràctiques a empreses, sigui en el sistema d'alternança, sigui en el dual, requereixen un pla de formació dels professionals de les empreses que han de ser actors de la formació de l'alumnat de pràctiques en formació.
- Basant-nos en els estudis fets sobre sistemes de FP a Europa, avaluarem les diferents aplicacions de sistemes duals existents abans de consolidar-los. És urgent i imprescindible fer-ne una avaluació comparada de la seva aplicació i dels seus resultats, abans de continuar potenciant-lo.
- Farem un pla de formació professional contínua al llarg de tota la vida laboral, fomentant l'oferta de cursos i mòduls d'actualització per a treballadors en actiu. Incentivarem aquelles empreses que estableixin plans de formació i contractació per alumnes de FP.

Per unes pràctiques dignes on els estudiants no siguin treballadors sense salari. Les conseqüències de les darreres reformes laborals del PP han posat sobre la taula la qüestió de les pràctiques no laborals, aquelles amb l'objectiu de ser el primer contacte entre persones joves al final del seu període formatiu i el món professional. La falta de regulació possibilita que existeixin empreses que ofereixin treball sense retribució econòmica i a la vegada estudiants disposats a acceptar-ho. Per capgirar aquesta situació, treballarem per unes condicions dignes i justes (en matèria com la jornada, les vacances, les retribucions i la seguretat laboral) que desenvolupin adequadament el projecte formatiu i laboral.

Universitat i recerca. Les universitats són agents educatius, socials i econòmics de primer ordre i tenen un paper determinant en el progrés d'un país i en el futur d'una societat basada intensament en el coneixement. Probablement són les institucions que major impacte i més valor afegit aporten al territori que les acull. Per això és imprescindible impulsar polítiques de millora contínua que financin adequadament les universitats públiques catalanes i que les doti de les infraestructures i dels recursos -humans i econòmics- necessaris per desenvolupar les seves funcions en un marc de veritable autonomia universitària i de retiment de comptes. Igualment és cabdal l'atenció al conjunt de l'estudiantat universitari tot defensant els seus drets i procurant la seva futura inserció laboral. En concret proposem:

- Aprovarem un Pla Nacional per a la Universitat, la Recerca i la Innovació per arribar al compromís europeu de dedicar el 3% del PIB a aquest àmbit, amb un finançament públic suficient i sostenible, garantia d'un model universitari que ha de contribuir a la igualtat d'oportunitats, que superi les retallades dels darrers anys i que fixi el compromís de les universitats de desenvolupar una docència de qualitat i produir i transferir coneixement científic, tecnològic i cultural.
- Promourem acords estratègics de finançament plurianuals inspirats en els principis de suficiència financera i d'autonomia de gestió, on la Generalitat i cada universitat pública definiran conjuntament els objectius acadèmics, de recerca, de transferència i d'innovació que guiaran l'activitat de les universitats i el finançament necessari per desenvolupar-los.
- Establirem un sistema de preus universitaris públics i un sistema de beques que realment garanteixin el dret a l'estudi i la igualtat d'oportunitats en l'accés a la formació superior. Inicialment, farem efectiva la reducció del 30% de les taxes de matrícula tal i com ha aprovat en diverses ocasions el Parlament de Catalunya. Després les reduïrem de manera progressiva fins assolir el valor mitjà dels preus públics dels dos principals països europeus de referència -França i Alemanya- i igualarem el cost dels màsters als dels graus. En paral·lel, es reforçaran tots els recursos destinats a beques per tal d'assegurar a les persones

beneficiàries els recursos per accedir, mantenir-se i finalitzar els estudis universitaris, indistintament del nivell de renda familiar o del lloc de residència, i ampliarem la dotació econòmica del sistema d'ajudes per estudis de doctorat i postdoctorals.

- Establirem un model sostenible de carrera docent i investigadora per retenir i atreure el talent. Per això, combatrem decididament la precarietat laboral del professorat i del personal investigador universitari i fomentarem la renovació de plantilles, amb la dotació dels recursos econòmics suficients perquè les universitats puguin desenvolupar polítiques de personal docent i investigador amb l'objectiu d'estabilitzar i consolidar les plantilles.
- Impulsarem polítiques i programes de comú acord entre les universitats i els agents econòmics i socials, per tal d'enfortir l'ocupabilitat de la formació universitària amb una inserció laboral digna i de qualitat. Fomentarem la relació universitat-empresa, amb acords que fomentin la recerca, el desenvolupament i la innovació i la seva aplicació a la consecució dels ODS i a la indústria.
- Garantirem l'autonomia efectiva de les universitats amb retiment de comptes i plena transparència i consensuarem un nou sistema de governança, amb flexibilitat i amb recursos suficients per construir la seva oferta docent i el seu model de personal docent i investigador.
- Establirem canals de diàleg i consens permanents entre l'àmbit polític i l'acadèmic per consolidar un marc legal, d'eines i recursos a llarg termini que ens permeti avançar decididament en aquesta prioritat de país.

6. TREBALL DIGNE: DRETS, SEGURETAT ECONÒMICA I PENSIONS

El treball és el principal instrument de progrés social i econòmic, i el principal mecanisme de creixement personal i d'integració social de la gent. L'ocupació representa una doble oportunitat per a les persones: la de contribuir a la generació de riquesa i, per tant, al creixement econòmic; i la d'aconseguir un salari o una contraprestació pel treball com a font d'ingressos per generar la renda personal, nucli d'una vida emancipada i lliure com a ciutadans.

Les necessitats de les persones i la tecnologia han anat variant al llarg de la història, des de la preeminència agrària i el desenvolupament industrial, a la producció dels serveis. Avui, la revolució tecnològica i digital, la modificació de les necessitats socials i el repte de l'economia verda són els elements que marquen una nova i profunda transformació en allò que es fa per satisfer les necessitats i en com es fa. Aquest fet està provocant un nou canvi en el treball i en les formes de dur-lo a terme i ha representat un important impacte en la vida de les persones treballadores que són les que sostenen, junt amb les seves famílies, els ajustos derivats d'aquests canvis, traduïts en atur i penúries econòmiques.

El darrer segle, la globalització econòmica ha suposat importants deslocalitzacions de les activitats econòmiques entre països tradicionalment industrials i nous països emergents, i les noves transformacions dels sistemes econòmics i productius s'han donat fonamentalment en l'organització del treball, provocant canvis en l'organització interna, l'externalització de parts dels sistemes productius, l'aparició de noves formes de treball i d'explotació laboral i, en moltes ocasions també, la simplificació d'ocupacions professionals intermèdies.

La digitalització i la descarbonització són ara nous reptes per al creixement econòmic, en termes de coneixement i sostenibilitat de l'ecosistema, com també ho són l'envelliment de la població, la baixa natalitat i la immigració. La solució a aquests reptes són alhora límits i oportunitats per a un desenvolupament més just i més inclusiu.

El socialisme democràtic ha de governar la quarta revolució industrial potenciant el coneixement, la transferència de coneixement i la germinació d'innovacions disruptives, implantant una fiscalitat adaptada a la realitat postindustrial i digital de la nova economia i generant nous mecanismes de redistribució de la riquesa generada que garanteixin el progrés i la justícia social.

La regulació laboral que volem és la del segle XXI, un nou contracte social que permeti accedir en igualtat al treball, combati les desigualtats, l'exclusió i l'estigma social, i garanteixi temps per conciliar la vida laboral, familiar i personal. En aquest sentit, defugim del model neoliberal de (des) regulació del treball -que suposa un increment de la precarietat i la desigualtat, la reducció salarial, la desprotecció davant la desocupació, el desequilibri en les relacions laborals i l'acció sindical i el debilitament de la negociació col·lectiva-, i apostem per un nou paradigma basat en la formació i la qualificació, la protecció i l'equilibri de les relacions laborals i un nou marc normatiu que garanteixi la protecció del dret al treball i el treball amb drets, amb llocs de treball saludables, estables, de qualitat i ben remunerats.

Seguint les recomanacions de l'OIT, entre els objectius de l'agenda 2030, l'economia de la cura és font generadora d'ocupació i és clau per fer front a l'envelliment de la població, així com per avançar en la igualtat de gènere. Apostar per la inversió en polítiques públiques per una cura de qualitat, amb polítiques de treball decent per les persones cuidadores i de suport per aquelles que volen tornar al mercat remunerat i en la formalització del treball de cura remunerat.

Els canvis en el món del treball, en les relacions laborals, afecten cada vegada les condicions d'ocupació, com i quan es presten els serveis. Volem, perquè és necessària, una regulació de la salut en el treball i de la prevenció dels riscos laborals que s'adeqüi a l'impacte dels canvis tecnològics i que protegeixi de manera integral totes les persones treballadores, sigui quina sigui la seva situació laboral. Les reformes han de prestar especial atenció als riscos psicosocials que cada vegada són més freqüents, tant en les més modernes com en les més clàssiques relacions contractuals.

Salut laboral i qualitat de l'ocupació van de la mà, i la preocupació per aquesta última està cada vegada més patent en totes les enquestes realitzades a la ciutadania. De poc servirà incrementar la quantitat d'ocupació si no millora la seva qualitat, especialment pel que fa als col·lectius més vulnerables, amb el que això implica de respecte a la normativa laboral i de seguretat social, com a mínim. Els socialistes hem d'apostar amb fermesa per una ocupació de qualitat en la qual totes les persones treballadores se sentin plenament reconegudes i comprovin que el seu esforç repercuteix positivament tant per a elles com per a la societat. D'aquí la importància de potenciar un model d'empresa que aposti pel benefici de totes les persones que es veuen afectades per la seva activitat i no únicament pel dels accionistes.

Una aposta pel treball protegit, prioritzant la inserció en l'empresa ordinària de les persones amb discapacitat i reorientant l'actual model de Centres Especials de Treball i Centres Ocupacionals per donar resposta real a la formació i capacitació de les persones amb altes discapacitats i garantir la sostenibilitat del sistema. Garantir el percentatge, marcat per llei, de persones amb discapacitat que han de tenir accés a ofertes de treball, ja sigui en el sector privat com en el públic.

No hi ha dubte que les plataformes tecnològiques tindran cada vegada més presència en l'àmbit de les relacions de treball, sigui quina sigui la fórmula jurídica amb la qual es reguli la relació amb els subjectes que presten l'activitat. Els socialistes estem fermament convençuts de la necessitat d'apostar per l'enfortiment de la relació laboral assalariada quan es donin totes les garanties que defineixen l'existència d'un contracte de treball, evitant que sota l'aparença de modernitat i flexibilitat es deixi desprotegit un nombre de persones cada vegada més gran, preferentment joves, que treballen revestits sota l'adaptació jurídica d'autònoms. Una qüestió diferent és la necessària protecció, igualment desitjable, per als treballadors veritablement autònoms i prendre en consideració les diverses situacions que es donen en el seu si per poder adaptar la normativa de Seguretat Social.

Així, considerem necessari regular les noves formes de relacions laborals (p.e. teletreball) per tal d'evitar que esdevinguin noves formes d'abús i procurar que el seu ús, degudament regulat, pugui esdevenir una de les solucions a part dels reptes del s. XXI (conciliació, despoblament de zones rurals, sostenibilitat, etc).

És per això que ens comprometem amb l'elaboració d'una nova legislació laboral que garanteix:

- Una simplificació a tres tipus de contractes: els contractes indefinits, pels quals hem d'apostar i incentivar, els contractes temporals, els quals hem de restringir amb una legislació que especifiqui uns supòsits concrets pels quals es realitzi la contractació de tipus temporal i on s'interpreti amb claredat que fora d'aquests supòsits es consideri frau laboral, i els contractes formatius, els quals han d'estar reconeguts i establerts de manera que les persones contractades per aquesta via no vegin trepitjades les seves condicions laborals.
- La igualtat d'oportunitats en el treball, especialment pel que fa a les dones i els col·lectius vulnerables. Volem garantir la paritat en el treball en tots els sectors i en totes les responsabilitats dins del sistema productiu i erradicar qualsevol pràctica discriminatòria per raó de gènere, edat, ètnia, ideologia, orientació sexual, origen, capacitat o qualsevol altra condició no laboral en l'accés i el desenvolupament de qualsevol activitat laboral.
- Vetllarem per una contractació social eficient i real, amb l'anàlisi del compliment de les clàusules socials de contractació i la proposta de millores en aquest àmbit per el col·lectiu de la discapacitat, així com l'anàlisi del grau de compliment de la quota legal de reserva del 2% d'ocupació de les plantilles.
- Un salari mínim garantit, per prevenir i evitar la pobresa en el treball, augmentar el nivell de vida de les persones pitjor retribuïdes i fomentar un creixement salarial més dinàmic; i una garantia de rendes vinculada a la inclusió social i laboral, com a mecanisme d'apoderament de les persones, de garantia dels recursos bàsics necessaris i també com a mètode d'eficàcia en la gestió de les prestacions existents. Tot i així, actualment el treball és limitat i s'ha de repartir, ja que el primer pas per a la reducció de les desigualtats és poder accedir a un lloc de treball digne. Per això cal estudiar la reducció de la jornada laboral.
- La lluita contra la bretxa ocupacional, la bretxa salarial i altres discriminacions laborals per raó de gènere, que condemna a la precarietat el present i el futur de les dones, a partir de polítiques transversals i multidisciplinars per promoure la corresponsabilitat empresarial, les carreres professionals de les dones i la igualtat d'oportunitats en l'adquisició de coneixements i competències, especialment les científiques, tecnològiques i digitals.
- Cal invertir en els serveis públics de cura per tal de garantir el repartiment del treball equilibrat entre homes i dones, i també en equilibri també entre l'Estat i la família. Cal elaborar, monitoritzar i renovar constantment les eines de les accions positives dutes a terme per les institucions a fi d'assegurar-se de la seva efectivitat en la lluita contra les desigualtats de gènere. Fer un marc on es reguli que el sou màxim d'un directiu i el sou més baix dins d'una empresa no superi un % marcat.
- Una organització del treball amb participació de les persones treballadores, que asseguri la implicació participativa dels treballadors i les treballadores en el funcionament ordinari de les tasques. Aquest reconeixement ha de suposar més motivació i un major compromís de les persones en la millora dels sistemes i procediments productius, i és un element clau per a la millora de la productivitat econòmica del model productiu. Tenint en compte els sindicats de classe, element clau i representatiu dels treballadors d'empresa; també com a interlocutors privilegiats al món del treball. Destacant, sobretot, la seva especial vinculació amb l'esquerra social i la tradició històrica del socialisme.
- Una negociació col·lectiva forta en la seva extensió i equilibrada entre els agents socials i econòmics, enfortint el paper de les organitzacions sindicals, que ha d'anar estrictament agafat de la mà de la derogació de la totalitat o dels aspectes més lesius de la reforma laboral de l'any 2012, com a mecanisme de garantia dels drets dels treballadors i les treballadores i com a instrument d'igualtat i de millora de la redistribució de la riquesa i d'optimització de l'organització a l'empresa.

- Una inspecció de treball forta i capacitada, com a garant del compliment de les condicions laborals, per recuperar els drets laborals perduts els darrers anys i combatre i sancionar el frau, l'abús i l'explotació laboral, així com l'economia submergida.
- Uns serveis d'ocupació de Catalunya (SOC) de qualitat, vertebradors de les polítiques actives d'ocupació, que garanteixin més i millors oportunitats d'ocupació per a les persones que cerquen o canvien de feina, assegurant l'acompanyament públic personalitzat i de qualitat. El món del treball està canviant i el nostre deure és facilitar l'adaptació dels treballadors i les treballadores a la nova realitat oferint formació, més instruments i noves competències -especialment orientades a la transició ecològica, el desenvolupament sostenible o la revolució industrial 4.0- per generar noves oportunitats d'ocupació, tenint en compte les necessitats de cada territori.
- Les treballadores i els treballadors autònoms que continuen patint deficiències en el seu règim de cotització i de protecció social. Cal promoure, com ja va començar a fer el Govern socialista d'Espanya, la dignificació laboral i fiscal del treball autònom. Per això, impulsarem amb la gradual equiparació dels drets d'aquest col·lectiu amb els dels treballadors per compte d'altri, així com amb l'establiment d'una cotització d'acord amb els seus ingressos reals, que els comportarà major protecció social en cas de desocupació, malaltia o jubilació i evitarà el *dumping* social i la discriminació. Així mateix, s'incentivarà l'emprenedoria, fomentant el suport a autònoms i emprenedors. Tot això s'impulsarà en estreta col·laboració amb les organitzacions representatives del treball autònom i en el marc del diàleg social.
- Un sistema de prestacions d'atur just i redistributiu. Ens refermem que el sistema de pensions és un sistema de repartiment, contributiu, de pensions suficients, sostenible, universal i de solidaritat intergeneracional, i ens oposem a qualsevol transformació radical del sistema de pensions.
- Unes pensions justes. El nostre sistema públic de pensions és la política pública amb major capacitat de redistribució i reducció de les desigualtats. Un treball digne per a tothom amb sous dignes afavoreix un sistema de pensions universal i just, un sistema perquè actualitzi el seu valor d'acord amb l'evolució dels preus i les necessitats sobrevingudes.

Acabar amb la bretxa de gènere en les pensions és també per a nosaltres un objectiu i donarem perspectiva de gènere a qualsevol reforma que es produeixi en el sistema de pensions. Cal garantir el seu manteniment i la seva sostenibilitat financera, en el marc del Pacte de Toledo, d'acord amb la justícia social i la solidaritat intergeneracional, i fer-ho cercant el màxim consens. Les dones, sobretot en les zones rurals, han vist cronificada la discriminació al llarg de la seva vida laboral i/o professional. És el moment de resoldre una situació que condemna les dones a la precarietat. Aquest ha de ser un objectiu prioritari per justícia social.

Pensions justes significa blindar en la Constitució el sistema públic de pensions, abordant les reformes que garanteixin la sostenibilitat i suficiència, actualitzant-les d'acord a l'IPC real, augmentant les pensions mínimes i no contributives, d'acord amb el diàleg social i al Pacte de Toledo.

Actualment, els pensionistes que cobren la pensió mínima són més de 2 milions i estan molt lluny del que marca la UE, com a mínim per poder viure amb dignitat. En molts casos, aquests pensionistes han cotitzat durant molt de temps, però al final de la seva etapa laboral han sofert l'atur de llarga durada, el sistema els penalitza i els condemna. Per això proposem una pensió mínima suficient i que tingui increments per sobre de l'IPC com recomana la UE.

En definitiva, volem créixer en ocupació com a resultat d'un desenvolupament econòmic sa, just, i sostenible; redistribuint el temps de treball per conciliar millor la vida laboral, personal i familiar; volem aconseguir valorar el treball de tothom en la seva retribució d'una forma més justa i equilibrada; i volem fer que els treballs siguin de qualitat en la seva contractació, tot garantint sempre unes condicions de treball adequades i saludables. La nostra identitat laboral és el treball per a tothom, el treball digne i el treball emancipador.

7. UNA AGENDA PER A LA INCLUSIÓ SOCIAL

Constatem que la societat que surt de la crisi econòmica del 2008-2013 s'ha precaritzat en les condicions de vida i polaritzat en la distribució de la riquesa. Avui, 1.753.500 persones es troben en risc de pobresa o exclusió social (23,8%), segons fonts oficials de 2018. Alhora, s'han erosionat fins al límit els sistemes bàsics de protecció social, l'educació i la sanitat. La crisi de l'habitatge ha deixat moltes famílies en situació de vulnerabilitat davant la impossibilitat de mantenir l'habitatge i l'augment de la despesa en l'economia familiar.

Alguns sectors de la societat s'han vist especialment afectats: dones, joves i persones més grans de 50 anys. Als tradicionals col·lectius en situació d'exclusió social s'han afegit nous sectors afectats per la crisi del mercat de treball, incrementant els indicadors de població en situació de pobresa material de forma alarmant. La pobresa es cronifica i el temps de permanència en situació de precarietat s'allarga. Disminueixen les oportunitats per a amplis sectors socials, afectant especialment les famílies amb infants i joves, que esdevenen la nova cara de la pobresa femenina i infantil. La pobresa es trasllada a les noves generacions i augmenta el factor de risc de patir situacions de precarietat en el futur, construint una societat més desigual, dificultant la igualtat d'oportunitats, i incrementant la bretxa de rendes.

Els i les socialistes avançarem en la recuperació dels drets i donarem un nou impuls a l'Estat del Benestar amb una inversió social en recursos públics acompanyada del creixement econòmic, el treball digne i la reforma fiscal.

Pacte Nacional de l'Estat de Benestar. Garantirem la dotació de recursos a les polítiques públiques troncales del nostre Estat del Benestar com Educació, Sanitat o Dependència i Serveis Socials, establint un mínim del PIB nacional d'inversió mínima per a cadascuna d'elles.

PERSONES AMB DISCAPACITAT. Els i les socialistes considerem que les polítiques de discriminació positiva en favor del col·lectiu de les persones amb discapacitat han de jugar un paper transcendent en els pròxims anys al nostre país. Considerem que el col·lectiu pot aportar una visió diferent i en conseqüència única a la nostra societat.

El Partit dels Socialistes de Catalunya en aquests darrers 40 anys ha estat un referent en polítiques d'inclusió en àmbits com l'educació, les prestacions públiques i l'accessibilitat. Per això entenem que necessitem traçar línies d'actuació excepcionals i individuals per a totes aquelles sensibilitats que abraça el col·lectiu. Entenem la discapacitat no com un factor que infravalori les persones o les faci més rellevants, sinó com una circumstància vital d'un determinat col·lectiu on la societat al complet es pugui veure emmirallada, i aquest fet ens ajudi a assolir una millor inclusió social, sense oblidar que tots i totes som iguals, i que mereixem les mateixes oportunitats.

Els i les socialistes treballarem per a l'enfortiment de mesures que puguin millorar la vida, l'entorn i les circumstàncies de les persones amb discapacitat ja sigui física, psíquica o sensorial, en qüestions com ara la Llei d'autonomia personal i dependència, l'accessibilitat a tots els serveis i transports públics, mesures i ajuts per a aquelles persones que perden el referent familiar en una avançada edat, ajuts al cuidador de persones dependents, escolaritat i formació tant en l'etapa obligatòria com en l'etapa postobligatòria i qüestions d'inserció al mercat de treball. Tot plegat, amb l'objectiu de treballar, promoure, fomentar i incentivar la creació d'una societat més inclusiva i amb visió de futur per a les persones amb discapacitat.

Agenda per impulsar la implementació del Pacte Nacional pels Drets de les Persones amb Discapacitat per recollir i activar a la nostra legislació la Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, aprovada per l'ONU el 2006, per tal de garantir que les persones amb discapacitat puguin viure de forma independent, estar incloses a la comunitat i exercir la seva autonomia i la presa de decisions, participant de forma significativa en tots els assumptes que els afectin, així com aconseguir que es respecti la seva dignitat, en igualtat d'oportunitats amb la resta de ciutadans.

AGENDA PER A LA INCLUSIÓ. Amb moltes dificultats s'ha legislat un sistema de rendes garantides i s'han tirat endavant mesures d'integració laboral que han fracassat. Alhora, el sistema de serveis socials s'ha vist sobrepassat per la necessitat d'atendre necessitats bàsiques de les persones i ha esdevingut més assistencialista. Hem

constatat que el creixement econòmic i l'evolució del mercat de treball per si sols no garanteixen un augment de la igualtat. També sabem que la solució no passa per canvis disruptius en el model de protecció que suposin ampliar més la sensació d'exclusió social per a moltes persones. Proposem una Agenda per a la Inclusió per combatre la desigualtat social i generar noves oportunitats per als sectors més desfavorits, abordant les necessitats de les persones des de la coordinació i la complementarietat de serveis i prestacions sectorials. Aquesta agenda per a la inclusió vol situar la lluita contra la pobresa i l'exclusió en el centre de les polítiques, dels governs i de la societat.

Sistema de garantia de rendes. Els sistemes de prestacions contributives i ajuts han de garantir, per la seva agregació, un ingrés garantit que suposi accedir als mínims per poder viure dignament. En aquest sentit, cal garantir, simplificar i ordenar l'actual sistema de prestacions social en tots els àmbits administratius. Les prestacions contributives derivades del sistema de pensions o de la protecció contra l'atur han d'assolir un mínim vital que haurà de fixar l'Estat i de forma complementària la Generalitat de Catalunya. Cal millorar les prestacions per infants a càrrec a les llars en situació de pobresa i la posada en marxa d'un mecanisme d'ingressos mínims per a les llars sense ingressos o ingressos molt baixos.

La finalitat de la garantia d'ingressos serà l'assoliment de la plena autonomia personal a través de la seva integració, d'acord amb les seves capacitats i la disponibilitat sense cap mena de discriminació. La garantia d'ingressos no pot operar com un mecanisme alternatiu a l'obtenció de rendes de treball. Ans al contrari, les persones tenen dret a un treball digne amb qualitat i suficiència d'ingressos. L'evolució del Salari Mínim Interprofessional (SMI) també ha d'afavorir la recuperació d'una ocupació digna i de qualitat.

Simplificarem d'una vegada la gestió de les prestacions socials per tendir a unificar-les amb la renda garantida de ciutadania, revisant les condicions d'accés, desburocratitzant els tràmits i facilitant-ne un accés universal, tot garantint l'equitat, la fiabilitat i l'harmonització.

Els ens locals han de reorientar les seves polítiques d'acció, disminuint la despesa pública en ajuts socials, bonificacions i tarifacions socials, cap a una nova orientació facilitadora de l'accés a les prestacions d'ingressos mínims i centrada en l'agenda per a la inclusió. Els ens locals podran complementar les prestacions d'ingressos mínims d'acord amb la realitat del seu territori.

Les famílies monomarentals veuran equiparades les seves prestacions a les que actualment reben les famílies nombroses. El nombre de famílies monoparentals cada vegada és més present a la nostra societat i els recents indicadors de pobresa les assenyalen com un dels col·lectius d'especial vulnerabilitat. A Catalunya tenim 345.000 nuclis monoparentals. Cal tenir present les dificultats d'aquestes famílies i treballar per millorar la seva qualitat de vida i donar eines que facilitin la vida amb els seus fills i filles sense por a l'atur, a la pobresa i a l'exclusió social pel fet de trobar-se sols com a progenitors en la cura i atenció dels fills i filles. Catalunya necessita de polítiques de foment a l'accés de programes d'habitatge de protecció oficial o lloguer social, així com prestacions específiques per cobrir les necessitats bàsiques.

El *sensellerisme* s'ha convertit en una realitat complexa, no només vinculada a la manca d'habitatge, sinó en l'accés a altres serveis socials. De fet, les persones sense llar queden molt lluny de les polítiques d'habitatge i requereixen diferents actuacions professionals vinculades a la salut. Creació de centres de baixa exigència en els municipis de més de 20.000 habitants. El foment de programes d'atenció integral tipus *Housing First on*, a través d'una llar individual o compartida es treballen hàbits, salut i la inserció laboral posterior, són models que cal desenvolupar a Catalunya.

Agenda local per a la inclusió. Assegurar uns ingressos mínims, juntament amb una millora en l'accés universal i gratuït a la salut, l'educació, l'accés a un mercat d'habitatge assequible i la protecció del sistema d'atenció a la dependència, possibilitarà que les administracions locals recuperin el lideratge en matèria d'acompanyament i suport social i comunitari. L'agenda local per a la inclusió és un instrument que ha de facilitar la coordinació i col·laboració entre serveis dels diversos sistemes de benestar: educació, salut, habitatge, serveis socials i serveis d'ocupació a escala local.

L'àmbit local haurà de permetre un treball més integrat de les diverses xarxes de serveis públics, orientades a la consecució d'objectius de benestar de la ciutadania i la qualitat en la prestació dels serveis. Des d'un abordatge

personal, familiar i comunitari, les persones han de poder desenvolupar plenament el seu potencial en totes les dimensions: aprenentatge al llarg de la vida; hàbits de vida saludable, relacions i vincles socials; habilitats i competències personals, socials i laborals; accés a la cultura i la creació; suport a la cura i les atencions personals; lluita contra l'aïllament i la solitud, etc.

L'agenda individual per a la inclusió s'orienta a identificar els obstacles i les barreres a la inclusió i, mitjançant un treball integrat dels diferents sistemes, ofereix una atenció integrada i centrada en la persona.

8. REFORMES ALS SERVEIS DE SALUT I SERVEIS SOCIALS PER GARANTIR L'ATENCIÓ DE QUALITAT A TOTHOM

L'Estat del Benestar és un dels assoliments de la socialdemocràcia i de la societat europea en el seu conjunt: sistemes de responsabilitat pública de protecció social per corregir situacions de vulnerabilitat que prenen formes molt diferents, des de la malaltia pròpia o la d'un familiar, a la desocupació, la discapacitat, la dependència, la pobresa o l'exclusió laboral i social.

Segons un estudi de l'"Asociación Estatal de Directores y Gerentes de Servicios Sociales" Catalunya va ser la comunitat autònoma on més es va retallar en inversió social durant la recessió entre 2009 i 2015. És necessari blindar l'Estat del Benestar, garantir mesures fiscals a la regió que limitin les retallades en serveis públics i socials, en context de prevenció de cara a la propera, crisi és necessari blindar la societat no només a nivell estatal, sinó també legislar en el marc normatiu de les autoritats locals per tal de protegir la ciutadania de riscos d'exclusió social en termes de salut, habitatge i educació per exemple.

La cooperació entre administracions públiques és la base de l'èxit de qualsevol reforma en tant que cada nivell té unes competències específiques i unes responsabilitats pròpies. Els ajuntaments, com a responsables de la salut pública i els serveis socials d'atenció primària, són agents fonamentals per al disseny i implementació de qualsevol dinàmica transformadora, així com els Departaments de Salut i de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya, amb la participació activa d'aquells altres que estiguin vinculats a polítiques concretes, com ara els que s'ocupen de temes de Treball, Justícia o Educació, entre d'altres.

La crisi econòmica i els canvis demogràfics estan posant a prova la resistència i sostenibilitat dels sistemes de protecció social. Per una banda, la crisi ha posat de manifest noves formes de desigualtat i situacions de vulnerabilitat que són injustes i evitables. Paral·lelament, les tendències sociodemogràfiques indiquen un augment progressiu de l'esperança de vida i dels problemes de salut i socials relacionats amb l'envelliment i les malalties cròniques, i sorgeixen noves necessitats i situacions amb necessitat de resposta professional urgent. L'abordatge d'aquests nous riscos socials, de les noves cares de la desigualtat i la resposta a l'infrafinançament estructural de les polítiques d'atenció a les persones, des del concepte d'inversió i no de despesa, és el traç distintiu de la nostra manera d'entendre l'esquerra. Volem recuperar el temps perdut en inversions, equitat territorial i accessibilitat per a tothom, i encarrilar el futur d'un sistema sanitari i social que permeti a la ciutadania tenir confiança en el sistema i en els professionals que s'hi dediquen.

Sense renunciar a les polítiques més reconegudes de l'Estat de Benestar, universals i redistributives, posarem l'èmfasi en polítiques actives, més preventives, millor gestionades i més centrades en les persones, comptant amb elles en la planificació i avaluació dels serveis, i incorporant efectivament innovacions organitzatives que facin capdavanter el nostre sistema. Respondrem davant una situació que requereix la combinació equilibrada d'elements tradicionals de protecció social i redistribució i d'elements moderns d'inversió en capital humà i redistribució.

Proposem avançar i aprofundir en tallers i educació sexual, basats des d'un punt de vista de diversitat sexual i efectiva per tal que tothom s'hi pugui sentir inclòs. Sobretot dirigides cap a la població més jove, però també al llarg de la vida.

Proposem una nova concepció dels serveis sanitaris i socials amb visió comunitària basada en criteris d'universalitat, igualtat, redistribució, assistència, promoció, transformació i excel·lència, assegurant el seu correcte finançament per part de totes les administracions i passant d'un sistema d'atenció centrat en les prestacions socials a un altre centrat en la persona, de garantia pública i base territorial, que millori o iguali les oportunitats i capacitats de les persones i respecti l'exercici de responsabilitat i llibertat individual.

Defensem un sistema integral de salut, no només centrat en la malaltia, sinó en les seves causes, amb un enfocament prioritari sobre els determinants socials de la salut, la salut pública, i l'atenció primària de salut. Impulsarem intervencions multisectorials i comunitàries, involucrant-hi totes les conselleries i institucions amb actuacions especialment en àmbits com l'envelliment i la cronicitat, la salut escolar i laboral, la promoció d'estils de vida saludables, la contaminació ambiental, l'habitatge, entre d'altres, tot això amb un enfocament de gènere.

El paper del sector privat (preferentment sense ànim de lucre) en el nostre model sanitari s'ha d'entendre des dels principis de complementarietat, transparència, subsidiarietat, i optimització dels recursos públics. Els acords, consorcis i altres fórmules de gestió i participació amb entitats no públiques han de garantir els millors estàndards de governança, qualitat en el servei, rendició de comptes, i adequats ràtios de personal i condicions laborals dels qui hi treballen.

Revertirem polítiques de retallades i austeritat, i impulsarem polítiques de personal que promoguin la seva excel·lència, formació continuada i creixement professional en tots els estaments, l'adequació de les seves condicions laborals i retributives, així com una major i més efectiva participació en la governança de les institucions sanitàries. Hem de ser capaços de restaurar la confiança del professional en el sistema públic defensant valors com la professionalitat i l'autonomia, l'ètica, i la vocació i el compromís amb un servei públic modern.

Establirem un sistema de salut centrat en la persona, on la participació de les persones en les polítiques públiques de salut és necessària per garantir els drets dels ciutadans i pacients a una informació completa, adequada, comprensible i de fàcil accés sobre la seva salut, els tractaments i els riscos individuals i col·lectius importants que els afecten, de manera que es possibiliti la coparticipació en les decisions.

El pacient ha de ser informat, però també format, caldrà invertir en formació i en difusió d'informació veraç i corresponsabilitzar el pacient de l'èxit de la seva curació. Per poder dur a terme aquest nou paradigma de pacient empoderat treballarem amb les entitats i associacions de pacients, donant un pes específic a la infermeria.

Treballarem perquè les persones en la fase final de la seva vida tinguin una atenció especial adequada al tipus de malaltia que pateixen. A més de les cures pal·liatives, que esdevenen prioritàries per alleugerir el patiment de la persona i per garantir la qualitat de vida i la seva dignitat de la persona, cal també donar resposta a altres dimensions i necessitats físiques, socials, emocionals o espirituals. En aquest sentit també treballarem per crear una xarxa d'equips de PADES pediàtrics, inexistent actualment al nostre territori.

Avançarem cap a una xarxa sanitària i social integrada, amb la participació dels ajuntaments com a administració més propera a la ciutadania, que planifiqui els seus serveis d'atenció a les persones (primària, urgències, hospitals, residències, centres de dia, atenció psiquiàtrica i psicològica i altres) amb diverses intensitats, per donar resposta a les necessitats de cada territori de forma eficient i ràpida; que promogui les bones pràctiques, evitant duplicitats i actuacions que no aportin valor afegit; i respongui als canvis sociodemogràfics i els avenços científics i tècnics que s'han produït i es produiran en el futur. Posarem especial atenció en la coordinació sanitària i social de totes les persones grans que viuen soles. Així mateix, fomentarem programes de salut comunitària des dels centres d'atenció sanitària per atendre les necessitats socials i promoure el coneixement d'hàbits de vida saludable i els determinants socials de les diferents comunitats del territori.

Per fer-ho, aprovarem la Llei social i sanitària de Catalunya amb la que actualitzarem la visió estratègica dels dos sistemes actuals per tal d'enfortir-los mitjançant una millor integració i una total coordinació, fer-los més eficients i assegurar una distribució equitativa dels recursos i serveis a tota la població de Catalunya, recuperant l'actual desequilibri territorial. Aquesta llei facilitarà la millora en la gestió dels recursos i el control públic, especialment

pel que fa a transparència, codis ètics, participació d'empreses privades, governança, voluntariat i simplificació administrativa; i establirà estratègies plurianuals en l'assignació de recursos.

I, en el marc d'aquesta Llei, desplegarem les següents mesures:

- Garantirem els serveis públics socials i de salut en l'àmbit rural, establint mecanismes que portin a una equitat territorial real.
- Enfortirem l'actual Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i d'atenció a les persones en situació de dependència. Treballarem i vetllarem per agilitzar el procés de valoració del grau de dependència per millorar la qualitat de vida de les persones que requereixen d'aquest grau per satisfer aspectes quotidians de la seva vida diària.
- Garantirem l'accés a la formació per als professionals que es dediquen als serveis de salut com també als serveis socials. La formació continuada d'aquests professionals ha de ser clau per abordar noves problemàtiques que sorgeixen en una societat transformadora i adoptar models de qualitat per garantir la resolució del conflicte i/o problema en la vida de les persones.
- Augmentarem el finançament públic, partint del concepte que dedicar diners als serveis de salut i serveis socials és una inversió i no una despesa.
- Ampliarem les carteres de serveis de salut i social, afegint-hi les noves necessitats derivades dels canvis socials i demogràfics, tendint a anar incorporant aspectes com la salut bucodental o l'atenció a la vulnerabilitat social.
- Establirem mesures per assegurar la transparència, control i rendiment de comptes, reduint derivacions al sector privat.
- Crearem serveis d'atenció integral als col·lectius amb vulnerabilitats o fragilitats específiques especialment per a les persones grans, que representaran més del 25% de la població en uns anys, les persones amb risc o situació d'exclusió social, els menors estrangers no acompanyats, les persones amb malalties mentals, els infants i joves amb problemes de salut, les dones víctimes de violència masclista, la prevenció del suïcidi, i les persones amb dependència, especialment aquelles que pateixen múltiples malalties cròniques, amb programes específics per lluitar contra la soledat no desitjada. I desenvoluparem plans operatius de base territorial que també tindran en compte la creació de llocs de treball de qualitat, de formació, etc. necessaris per al correcte desenvolupament del sistema.

L'àmbit d'atenció a la gent gran serà un dels reptes de futur de la nostra societat. Des de l'habitatge fins als serveis d'atenció a la dependència, cal ampliar la cartera de serveis que s'ofereixen i adaptar-los a l'augment de persones majors de 65 anys, a la seva diversitat i a la complexitat de coordinar diferents àrees d'actuació professional.

Incrementar les prestacions del Servei d'Atenció Domiciliària (SAD)

Tenim un gran repte davant el col·lectiu de la salut mental. Els prejudicis i els estereotips són freqüents en la nostra societat, fent que les persones que pateixen un trastorn mental siguin excloses de molts àmbits de la vida social i personal. És per això que lluitarem perquè no s'estigmatitzi aquest col·lectiu, facilitant la inclusió social en tots els àmbits de la vida diària. I incloent-hi serveis de qualitat on es treballi des de la professionalitat i la qualitat.

Elaborarem procediments i protocols per reduir les diferents llistes d'espera i millorar l'equitat, tant dels serveis de salut com dels serveis socials, definint clarament els rols dels equips del territori i els temps d'espera màxims garantits.

Dimensionarem el Sistema d'Emergències Mèdiques i el dotarem d'un model assistencial que garantirà la disponibilitat del recurs adequat i que donarà resposta a la demanda assistencial amb criteris de qualitat, excel·lència i equitat territorial, on el pacient serà el centre del sistema.

Recuperarem el conjunt de serveis de sanitat pública que es van perdre en el període 2008-2013, els anys més durs de l'actual crisi sistèmica.

Destinarem recursos a la prevenció i la promoció de la salut pública, orientant-los al manteniment de la bona salut per reduir les necessitats d'atenció.

Treballarem per a garantir els drets de les persones amb un estat de salut complicat, que es veuen desprotegides per l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM). Caldrà fer una valoració dels protocols i de les instruccions que regulen aquest organisme.

Afavorirem la participació efectiva i estable dels representants dels pacients i usuaris, a efectes de planificació i avaluació del sistema.

Posarem especial èmfasi en les polítiques en favor d'una alimentació sana i de control dels aliments processats com ara els que contenen oli de palma. També hem de potenciar la creació d'impostos als aliments industrials amb un alt contingut de sal, sucres afegits i grasses; així com la prohibició de la promoció d'aquests aliments mitjançant joguines o publicitat destinada al públic infantil com, per exemple, els que porta un menú "Happy Meal".

Posarem l'atenció primària, de salut i social, en el centre de les prioritats del nou model, per tal de garantir la proximitat, l'atenció a la diversitat, l'abordatge eficient dels problemes socials i de salut, la dimensió preventiva i de promoció, així com la visió comunitària i connectada a la vida de les persones

Farem prioritari el reconeixement i suport als i les professionals dels sistemes socials i de la salut, durament afectats per les retallades dels darrers anys tant en les condicions laborals com en els mitjans de treball. En aquest sentit, revisarem les polítiques de recursos humans, les retribucions, la formació continuada i les necessitats de noves i nous professionals per adaptar el sistema als canvis socials i demogràfics del futur més proper.

Afavorirem la seva connexió amb l'atenció hospitalària, garantint el continuum assistencial, per tal d'evitar fragmentacions i duplicitats, així com millorar l'eficiència i eficàcia de tot el procés

Farem un ús efectiu i eficient de les noves eines i els nous instruments científics i tècnics, especialment pel que fa a sistemes d'informació i registre, per facilitar la relació entre els diferents sistemes assistencials, culminant la implementació de la Història Clínica Compartida a tots els nivells assistencials. Caldrà intervenir d'una forma preventiva que no pal·liativa, per tal de prevenir les situacions de desinclusió social.

Enfortirem els serveis de cures pal·liatives, tant per a adults com per a infants, per garantir el dret efectiu a una mort digna en condicions d'igualtat entre tots els ciutadans, plantejant la necessitat si s'escau de promoure una Llei del Parlament pel dret de cures pal·liatives.

Regular el número i l'emplaçament dels locals d'apostes per prevenir la ludopatia i, en especial, entre la gent jove.

Ens comprometem al desenvolupament de programes, serveis, campanyes i/o activitats d'informació i formatives per a professionals de la salut per tal de donar un tracte més proper a persones del col·lectiu LGTBI+.

Sobre el cànnabis, d'acord amb l'aprovat al darrer Congrés del PSC, cal avançar en el debat per la modificació de l'actual model, avançant cap a la despenalització i regulació del mercat del cànnabis, tal com han fet països com Canadà, Uruguai o els Estats de Colorado, Washington, Oregon o Alaska als Estats Units.

Ens comprometem a garantir una informació veraç sobre els efectes que tenen sobre la salut, tant el consum del cànnabis, com d'altres drogues considerades "legals" com l'alcohol i el tabac, sobretot entre la població adolescent, evitant la promoció del consum i establint mecanismes de coordinació amb els serveis de salut, i a combatre el narcotràfic que actualment controla el mercat il·lícit, acabant amb xarxes criminals destinades a l'elaboració i transport, que són responsables d'altres delictes aparellats com l'explotació de persones, l'extorsió i el blanqueig de capitals, entre d'altres.

I sobre les associacions cannàbiques, ens comprometem a dotar de drets laborals particulars els treballadors de les associacions cannàbiques, així com establir protocols de prevenció de riscos en la tasca que desenvolupen i protegir els seus titulars, precisant les conductes permeses i les prohibides, i a dotar de garanties sanitàries i de qualitat el producte que es distribueix amb un sistema de control administratiu, evitant que aquest estigui adulterat. És clar que aquesta regulació no ha de ser una porta oberta sense límits al comerç i al consum del cànnabis. Ha de servir per intervenir el sector i establir uns màxims, com passa amb l'alcohol i el tabac, des del màxim rigor sanitari i social. L'objectiu de la regulació que propugnem des del PSC busca la protecció de les persones consumidores i no consumidores, dels treballadors i treballadores del sector i qualsevol altres que s'involucrin en el mercat.

9. HABITATGE ASSEQUIBLE EN BARRIS AMB QUALITAT DE VIDA

L'emergència habitacional al nostre país és una realitat que persisteix ja fa massa anys. L'esclat de la bombolla immobiliària va posar en evidència les limitacions d'un sistema basat en la inversió especulativa, el crèdit temerari i el consum indiscriminat de sòl; les transformacions del mercat de l'habitatge i la manca de racionalitat i control públic ens han conduït a un increment desmesurat de preus, la proliferació d'habitatges buits, ocupacions irregulars, pobresa urbana, degradació d'habitatges i estigmatització de zones urbanes, frau habitacional, etc.; i els efectes de la crisi econòmica i una mala gestió de les administracions competents han incidit directament en la capacitat de les persones i les famílies per tirar endavant els seus projectes vitals, posant en risc la garantia del dret d'accés a un habitatge digne i adequat i incrementant les situacions d'insolvència i vulnerabilitat (sobreindeutament, desnonaments, sensellarisme, pobresa energètica, retards en l'emancipació, infrahabitatge, etc.).

L'habitatge és una part essencial en la vida i la dignitat de les persones. No es poden desenvolupar ni arrelar projectes de vida sense assegurar primer un lloc on viure dignament. Per això, accedir i mantenir un habitatge digne, així com els seus subministraments bàsics, és avui una de les principals preocupacions de la ciutadania.

Són els poders públics els responsables de garantir l'exercici efectiu d'aquest dret. Els ajuntaments tenen sòl, la Generalitat les competències i juntament amb l'Estat els recursos econòmics. I per això, per als i les socialistes, l'habitatge és una política pública prioritària, que exigeix la col·laboració i coordinació entre administracions, així com el consens amb els agents socials i econòmics i els moviments ciutadans; i l'habitatge social és un servei públic que requereix recursos públics suficients i una estratègia urbanística a mitjà i llarg termini.

Defensem una política racional d'habitatge que en primer terme combati el fort creixement de la desigualtat a Catalunya, protegeixi les persones davant situacions d'exclusió residencial i vetlli per una planificació racional i coherent de l'habitatge, d'acord amb les necessitats de la ciutadania, garantint els principis de justícia social, igualtat d'oportunitats, solidaritat, coordinació interadministrativa, corresponsabilitat i segona oportunitat.

En aquesta planificació que defensem, hem de ser capaços d'anar més enllà de l'emergència. Volem abordar amb valentia i liderar les respostes al repte climàtic i a tres reptes demogràfics clau (afavorir l'emancipació juvenil, adaptar els habitatges a un envelliment de qualitat i reduir la vulnerabilitat residencial dels nouvinguts, especialment lligada a la precarietat laboral i l'economia submergida).

Considerem també que el dret a l'habitatge no és només un dret individual, sinó que és a més un dret social col·lectiu que repercuteix en el benestar públic. Defensem la necessitat de garantir un habitatge digne, assequible i sostenible, en un entorn comunitari que atorgui seguretat i confiança, i contribueixi a l'arrelament als barris.

L'ampliació de les polítiques de rehabilitació, l'adequació d'entorns, la lluita contra la segregació urbana i la dignificació dels barris són també instruments necessaris per a la cohesió social, la convivència i la igualtat d'oportunitats. Volem recuperar l'esperit de les lleis de barris, endegades pels governs socialistes a Catalunya, per aconseguir espais públics de qualitat i accessibles, bons equipaments i el foment de la rehabilitació.

I a partir d'aquí, convertir el barri en l'eix vertebrador de les nostres polítiques per garantir la igualtat i la cohesió. Des del barri dissenyarem també els programes de salut, educació, seguretat, emprenedoria i ocupació. Des dels barris farem la Catalunya que volem.

Cal doncs recuperar la iniciativa pública en el camp de l'habitatge i la dignificació dels barris, reconstruint la concertació perduda entre administracions i promovent una política pública integral que doni resposta a les necessitats de la ciutadania i sigui coherent amb la realitat del nostre parc edificat.

- Amb l'objectiu de complementar la primera Llei de barris, que es focalitzava sobretot en la millora dels espais públics i equipaments, es tirarà endavant la Llei de Barris 2.0 amb la que es pretén portar a terme la rehabilitació de les edificacions, tenint com a objectiu principal la millora de l'accessibilitat i l'eficiència energètica, per tal de garantir el confort de les persones que hi viuen i la reducció de les despeses energètiques i de les emissions de CO₂.
- Aquesta mesura es realitzarà mitjançant el mecanisme urbanístic que estableix la Llei 18/2007 del dret a l'habitatge de declaració d'Àrees de Conservació i Rehabilitació, per tal de potenciar l'actuació en zones de major vulnerabilitat econòmica amb la finalitat d'afavorir la cohesió social. Es tracta de dinamitzar la rehabilitació a través dels ajuntaments que disposaran d'un fons reemborsable que es destinarà a afavorir el finançament als propietaris i que aquests després hauran de retornar en un període llarg. Aquestes intervencions, al seu torn, generaran activitat econòmica, i promourem que des de l'Economia Social, que es promogui l'accés a l'ocupació digna de les persones afectades per la seva situació habitacional.
- Posarem en marxa el Servei Català d'Habitatge (SCH) que es desplegarà amb esperit de concertació amb les diputacions, els ajuntaments i el tercer sector, i l'integraran instruments ara dispersos de la mateixa Generalitat (Agència Catalana de l'Habitatge, INCASOL) i de les altres administracions.

Volem defensar el dret a l'habitatge posant en marxa per primera vegada al país una infraestructura pública de resposta estable a aquest dret, que tingui dades reals dels problemes per dissenyar les solucions, que vetlli per combatre el frau i els abusos i que assumeixi el compromís de donar uns serveis públics de qualitat en aquest camp, amb l'objectiu principal de generar un potent parc de lloguer assequible en els entorns amb més demanda, fins assolir percentatges del 15% sobre el parc total d'habitatges per aconseguir arribar a l'estàndard de la Solidaritat Urbana que fixava la Llei pel dret a l'habitatge de 2007.

En aquest impuls, cal promoure estratègies cooperatives com el cohabitatge, singularment l'adreçat a la gent gran. També noves polítiques per afavorir que als joves puguin adquirir habitatges a preu assequible. Impulsarem canvis legislatius que permetin els joves adquirir habitatges de mercat lliure que es qualifiquin de protecció oficial, flexibilitzant la legislació hipotecària i promovent bonificacions en l'impost de transmissions. Això facilitarà que els joves comprin cases dels nuclis antics i a molts dels barris de les nostres viles i ciutats, sense promoure bombolles especulatives.

El SCH ha d'impulsar la mobilització de pisos buits i perseguir els pisos turístics il·legals. Cal enfortir la intermediació amb els grans tenidors i especialment de la SAREB, concertar les tasques d'inspecció de pisos buits de les diferents administracions per incrementar la pressió i les multes sobre els grans tenidors, tenir un cens actualitzat, incrementar l'impost de pisos buits i promoure canvis legislatius que afavoreixin que aquests habitatges es destinin a lloguer assequible. Per a combatre la pobresa energètica, impulsarem modificacions

legislatives per aconseguir la creació d'un fons social amb aportacions de les empreses subministradores en funció de la seva facturació, destinat a cobrir les despeses de les famílies vulnerables

- L'accés a l'habitatge i el fenomen de l'ocupació són qüestions pendents que s'han d'abordar des d'una visió supramunicipal amb les que, d'una banda, combatrem les ocupacions delinqüencials i, de l'altra, puguem oferir respostes adequades a les persones que es troben en situació d'exclusió residencial.
- En aquest sentit, els socialistes posarem en marxa un Pla Integral contra l'exclusió residencial que abordi el fenomen de l'ocupació des dels diferents vessants: la garantia a l'habitatge digne, l'atenció social a les famílies, la formació i la reinserció en el mercat laboral i la lluita contra les estructures mafioses que delinqueixen amb les ocupacions d'habitatges i alteren la vida de les comunitats de veïns, i promourem canvis legislatius per la defensa de la propietat privada davant de l'ocupació il·legal.
- Treballarem per assolir un escenari de desnonaments zero, promovent ajuts retornables a persones hipotecades en risc de perdre el seu habitatge per causes de bona fe, de manera que puguin mantenir la propietat, cancel·lar el deute impagat amb l'entitat financera i retornar l'ajut quan transmetin l'habitatge o millori la seva situació econòmica. Així mateix, potenciarem mecanismes d'assegurança o de garantia per evitar que persones que no puguin pagar el lloguer es vegin abocades a situacions de desnonament, garantint la renda als propietaris. En ambdós casos els habitatges s'hauran de qualificar d'habitatge de protecció oficial o el lloguer està per sota dels preus de referència.
- Per aconseguir una oferta de lloguer assequible a les nostres ciutats i els nostres pobles promourem una resposta integral, sense solucions màgiques. Combinarem mesures fiscals que incentivin la implicació dels petits propietaris i del sector privat professional, de manera que els tenidors que menys respectin els índexs de referència, més paguin; l'impuls a promocions públiques de lloguer assequible en diversos formats i la concertació amb el tercer sector per fomentar la innovació en la producció d'habitatge de lloguer assequible. Així mateix, impulsarem les modificacions legislatives que convinguin per tal de garantir que els parcs residencials protegits i construïts sobre sòl públic esdevinguin inalienables i es gestionin en règim de lloguer.

JUSTÍCIA SOCIAL
FEMINISME
ECOLOGIA

14è CONGRÉS
PARTIT DELS SOCIALISTES
DE CATALUNYA (PSC-PSOE)

